

Neuronske mreže

Višeslojni perceptron, Backpropagation

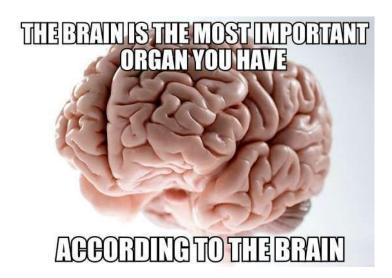
Agenda

- Biološki neuron
- Veštački neuron
- Veštačke neuronske mreže
- Dodatno čitanje

Biološki neuron

• Ljudski mozak:

Biološki neuron

- Ljudski mozak:
  - Masivni paralelizam
  - Distribuirana reprezentacija i sposobnost računanja
  - Sposobnost učenja
  - Sposobnost generalizacije
  - Prilagodljivost...

HUMAN BRAIN -v- COMPUTER

	BRAIN	COMPUTER		
Size and Weight	Volume 1500 cm ³ , Weight 3.3 lbs.	Variable Weight and Size.		
Construction	Neurons and Synapses	Chips, Circuits, Artificial Neurons		
Structure	Bio-Genetic Programmed, Self-Learning	Pre-Programmed, Al+ML Learning to Learn		
Memory	Increases by Connecting Synapses	Increased by Adding More/Better Chips		
Memory Power	Teraflops (100 Trln calculations/sec)	Megabytes, Terabytes, and Zettabytes		
Memory Density	10 ⁷ circuits/cm ³	10 ¹⁴ Bits/cm³ , and now Qubits		
Info Storage	In Electrochemical and Electric Impulses	In Numeric / Symbolic Form (Binary Bits)		
Info Transmission	Chemicals Fire Action Potential in Neurons	Communicates via Electrical Coded Signals		
Input Tools	Human Sensory Organs	Keyboard, Mouse, Camera, Touch, Vision		
Energy use	12 watts of Power; 5-10 Joules/sec	Gigawatts of Power; 10-16 Joules/sec		

Sources: Various; Diagram by Frank Feather (Note: Computers are constantly advancing)

	Frontier Supercomputer	Human Brain	
Speed	1.102 exaFLOPS	1 exaFlops (approximation)	
Power requirements	21 MW	10-20 W	
Dimensions	680 m2	1.3 to 1.4 kg	
Cabling	145 km	850,000 km of axons and dendrites	
Storage	58 billion transistors	125 trillion synapses, which can store 4.7 bits of information each	

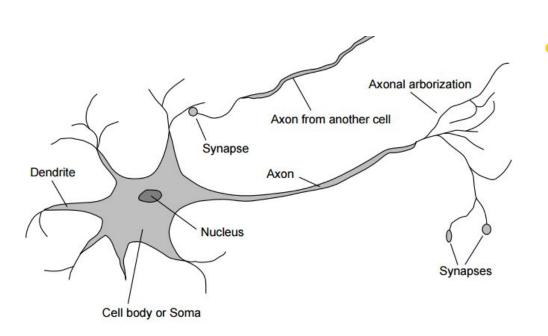

 San računarskih nauka da se napravi računar/program koji rešava izuzetno kompleksne zadatke lako i još brže nego čovek.

Biološki neuron

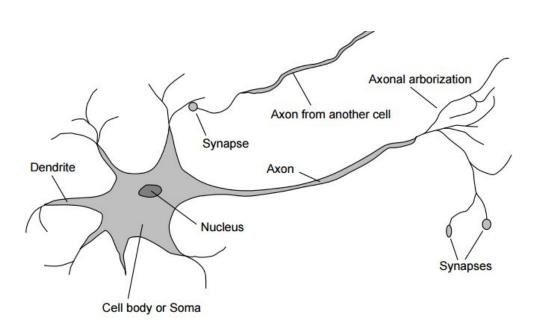
- Ljudski mozak se sastoji od oko 86,000,000,000 neurona
- Više od 20 tipova neurona

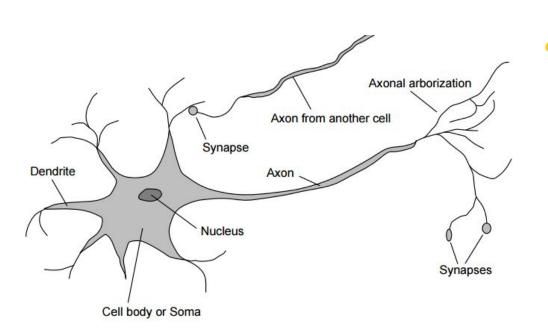
- Sinapse veze između neurona (svaki neuron je povezan sa oko 1,000-10,000 drugih neurona):
  - Ukupno broj sinapsi ~ 10¹⁵

- Impulsi do neurona dolaze preko dendrita:
  - Impulsi mogu da povećaju ili smanje verovatnoću da će neuron "ispaliti" impuls na aksonu (izlazu)
  - "Ispaljen" impuls iz aksona je ulaz u druge neurone

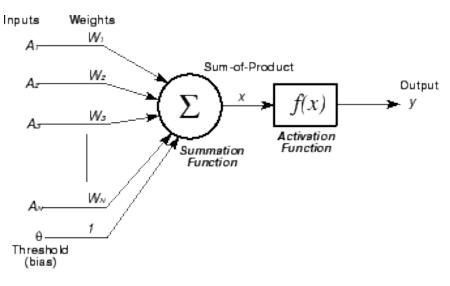

- Brzina obrade ulaznih impulsa i generisanja izlaznog impulsa je od 1ms do 10 ms:
  - Da čovek "prepozna" neku scenu/okolinu potrebno je oko 0.1s.

Veštački neuron

Veštački neuron

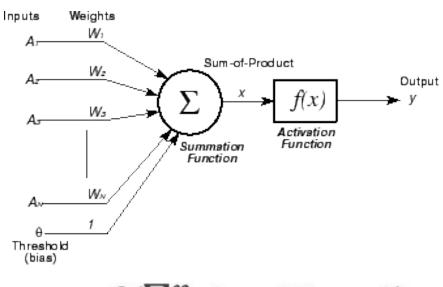

$$y = f(\sum_{i=1}^{n} A_i * W_i + \theta)$$

- McCulloh-Pits perceptron:
  - o A_i ulazi u neuron, i ∈ [1, N]
  - W, težine za svaki ulaz
  - Θ bias, konstanta nezavisna od ulaza
  - f aktivaciona funkcija:
    - Određuje nivo aktivacije/pobuđenosti neurona za zadate ulaze
    - Postoji više aktivacionih funckija u praksi

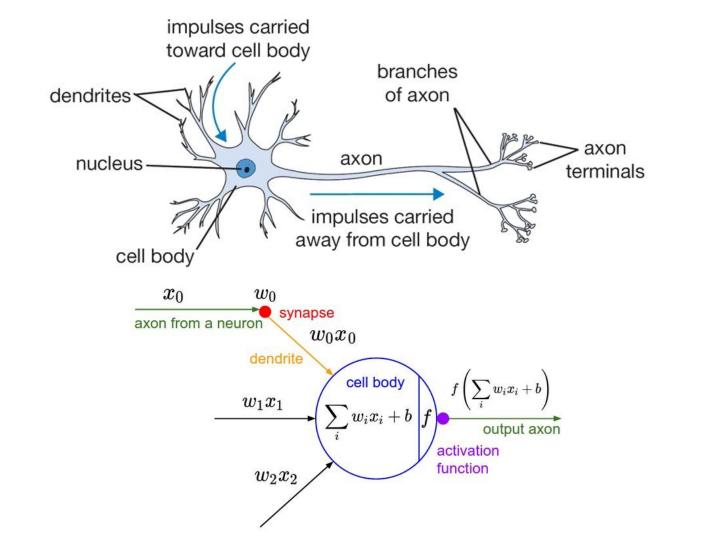

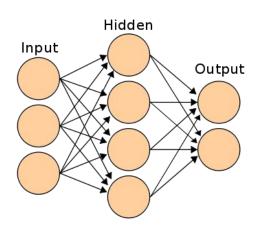
Veštački neuron

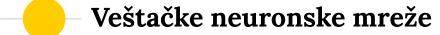
$$y = f(\sum_{i=1}^{n} A_i * W_i + \theta)$$

 Ogromno pojednostavljenje biološkog neurona, sa svrhom razvijanja razumevanja šta mreža ovako jednostavnih jedinica može da radi.

- Višeslojni perceptron (eng. Multi-layer perceptron = MLP):
  - 1 ulazni linearni sloj (često se i ne smatra kao sloj - nesporazum u literaturi)
  - 1 izlazni (nelinearni) sloj
  - N skrivenih (nelinearnih) slojeva:
    - Formalno, ako je N > 1, u pitanju je duboka neuronska mreža

- Obučavanje neuronske mreže:
  - Ažuriranje mreže kroz korekciju težina (W) tako da mreža može efikasno da izvršava željeni zadatak

- Paradigme obučavanja:
  - Nadgledano:
    - Mrežu snabdeti ispravnim ulazima za zadate izlaze (obučavajući skup)
    - Težine se koriguju tako da mreža proizvodi sve bolje rezultate kroz obučavajući skup
  - Nenadgledano:
    - Nema potrebe zadati ispravan izlaz u obučavajućem skupu

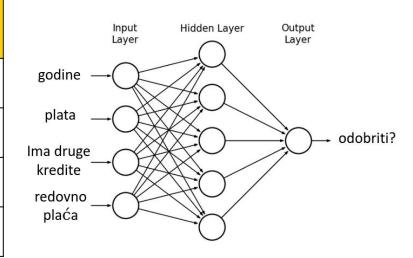
- Paradigme obučavanja:
  - Hibridno:
    - Kombinacija nadgledanog i nenadgledanog
    - Neke težine se koriguju prema ispravnom izlazu, dok se druge automatski koriguju.

- Primer:
  - Istrenirati neuronsku mrežu koja na osnovu podataka o klijentu banke može predvideti da li tom klijentu treba odobriti stambeni kredit ili ne

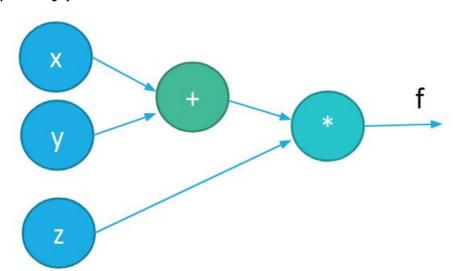
lme i prezime	Godine	Plata	lma druge kredite	Prethodni krediti redovno plaćani	Odobren?
Ana Anić	25	100.000	false	false	false
Pera Perić	35	150.000	false	true	true
Mika Mikić	60	45.000	true	true	false
Sara Sarić	45	35.000	true	true	false

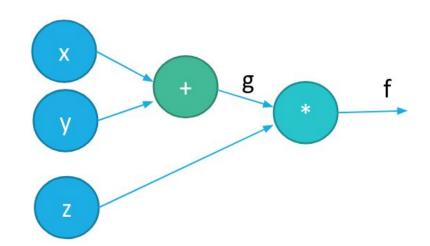
- Ako uzmemo funkciju:
  - o f(x, y, z) = (x + y) * z
- Kojim mehanizmom matematičke analize možemo izračunati tačno koliko svaka od nezavisnih promenljivih x, y i z utiče na vrednost funkcije f?
  - Parcijalni izvodi

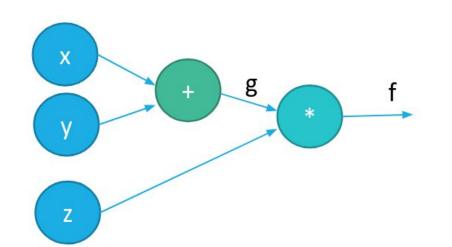
$$\frac{\partial f}{\partial x}$$
  $\frac{\partial f}{\partial y}$ $\frac{\partial f}{\partial z}$

• f(x, y, z) = (x + y) * z

- f(x, y, z) = (x + y) * z
- g = x + y
- f = g * Z

$$\frac{\partial f}{\partial z} = g = x + y$$

$$\frac{\partial f}{\partial x} = \frac{\partial f}{\partial g} * \frac{\partial g}{\partial x} = z * 1 = z$$

$$\frac{\partial f}{\partial x} = \frac{\partial f}{\partial x} * \frac{\partial g}{\partial x} = z * 1 = z$$

Pravilo ulančavanja

Pošto se parcijalni izvodi kod propagacije unazad računaju u okolini svakog pojedinačnog čvora, ovaj proces se zbog toga lokalni proces.

$$f(x, y, z) = (x + y) * z$$

 $\frac{\partial f}{\partial z} = x + y$

Šta ako imamo sledeći zadatak:

o
$$x = 1, y = 2, t = 12$$

o
$$f(x, y, z) = 12$$

$$o$$
  $Z = ?$

Analitičko rešavanje:

$$(x + y) *z = 12$$
$$(1 + 2) *z = 12$$

$$(1+2)*z = 12$$

$$z = 12/3$$

$$\circ$$
  $z = 4$

- Međutim, šta ako je f funkcija sa milion nezavisnih promenljivih, a ne samo 3 i da imamo više nepoznatih?
- Koristimo numeričko rešavanje umesto analitičkog.

- Za numerički pristup prvo moramo definisati funkciju greške, koja će nam davati informaciju koliko smo daleko ili blizu od tačnog rešenja, odnosno koliko grešimo u svakoj iteraciji, dok se polako približavamo rešenju (konvergiramo ka njemu):
  - Npr.: kvadratna funkcija greške

$$E = \frac{1}{2}(t - f)^2 \to \min \qquad \frac{\partial E}{\partial z} = 0$$

$$E = \frac{1}{2}(t - f)^2 \qquad \frac{\partial E}{\partial z} = 0$$

$$E = \frac{1}{2}(t - f)^2 \qquad \frac{\partial L}{\partial z} = 0$$

$$\frac{\partial E}{\partial z} = \frac{\partial E}{\partial f} * \frac{\partial f}{\partial z} = \frac{1}{2} * 2(t - f) * (-1) * (x + y)$$

$$= (f - t)(x + y) = (f - 12) * 3$$

$$\frac{\partial E}{\partial z} = (f - 12) * 3$$

- Šta sad da radimo sa ovim izvodom?
- Izvod nam pokazuje tačno koliko neka konkretna promenljiva utiče na grešku.
- Intenzitet tog izvoda možemo iskoristiti da promenimo vrednost te konkretne promenljive, da bi u sledećoj iteraciji stvarala manju grešku.

- Prethodno smo definisali funkciju greške, kojom vršimo procenu greške (forward) i uticaja određene promeljive na grešku putem njenog izvoda po toj promenljivoj (backward)
- Da bismo modifikovali vrednost promenljive i iskoristili izračunati izvod za smanjenje greške u sledećim iteracijama, moramo definisati optimizacioni algoritam, čijom se formulom vrši modifikacija promenljive.

• Gradient Descent algoritam (GD):

$$z_{novo} = z_{staro} - \alpha * \frac{\partial E}{\partial z}$$

$$f(x, y, z) = (x + y) * z$$

$$\frac{\partial E}{\partial z} = (f - 12) * 3$$

$$z_{novo} = z_{staro} - \alpha * \frac{\partial E}{\partial z}$$

 Nasumično izaberemo vrednost nepoznate z (početno pogađanje) i krećemo u numerički algoritam:

• Iteracija 1:

$$z = 1$$

$$f = (1+2) * 1 = 3$$

$$\frac{\partial E}{\partial z} = (3-12) * 3 = -27$$

z = 1 - 0.1 * (-27) = 1 + 2.7 = 3.7

z = 3.7

• Iteracija 2:

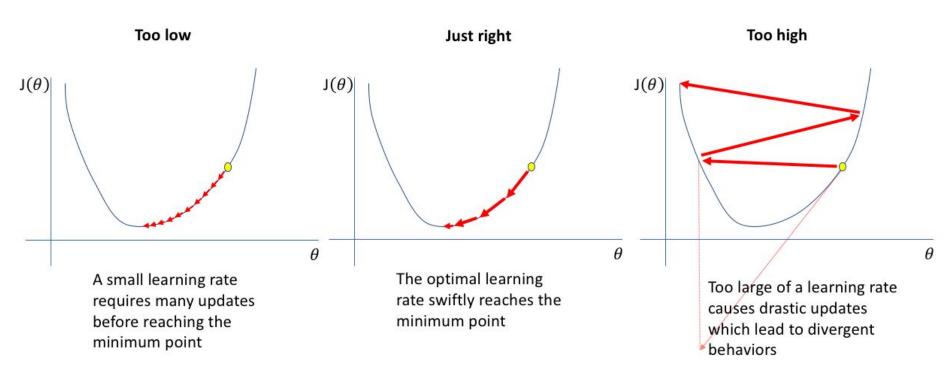
$$f = (1+2) * 3.7 = 11.1$$

$$\frac{\partial E}{\partial z} = (11.1 - 12) * 3 = -2.7$$

$$z = 3.7 - 0.1 * (-2.7) = 3.7 + 0.27$$

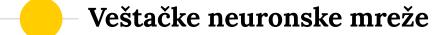
$$z = 3.97$$

- Parametar α se obično postavlja na vrednost 10^{-1} ili 10^{-2} , a nakon toga se iterativno smanjuje
- Na taj način se grublje dolazi do dela prostora u kome se nalazi rešenje, a onda se vrednost smanjuje kako bi došli do finijeg rešenja
- U praksi se obično koristi 10⁻², ali opet sve zavisi od prirode problema koji se rešava.

- Nadgledano obučavanje neuronske mreže:
  - Minimizovati grešku tokom obučavanja tako da izlazi mreže što više odgovaraju željenim ulazima:
    - Hoćemo da je kvadratna greška što manja

$$E(W) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^{N} (y_i - o_i)^2$$

- Nadgledano obučavanje neuronske mreže:
  - Problem: unapred ne znamo "ispravne" izlaze neurona u skrivenom sloju
    - Što zapravo i nije strašno možemo koristiti klasični GD

$$W = W - \alpha * \nabla W$$

- Za svaku težinu računa se parcijalni izvod funkcije greške u odnosu na tu težinu
- Težina se koriguje tako što se ide kontra od smera izvoda sa nekim korakom α (tzv. brzina obučavanja)

$$W_{i,j} = W_{i,j} - \alpha * \frac{\partial E}{\partial W_{i,j}}$$

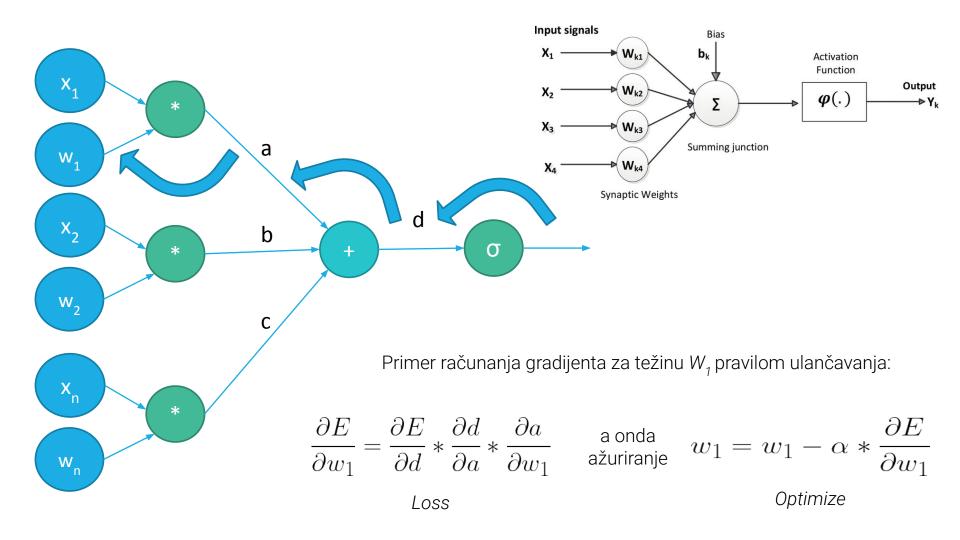
- Nadgledano obučavanje neuronske mreže:
  - Navedeni pristup je u redu ako je u pitanju jednoslojni perceptron
  - Šta ćemo sa višeslojnim?
    - Backpropagation

- Backpropagation:
  - Za svaki parametar u obučavajućem skupu:
    - Propagirati ulazni signal unapred kroz neuronsku mrežu (eng. forward pass)
    - Propagirati greške unazad kroz neuronsku mrežu:
      - Za svaku težinu u mreži izračunati $\delta E / \delta W_{i,j} = \delta_i * o_i$
      - $\delta_i = (o_i y_i) * o_i * (1 o_i)$ za neurone u izlaznom sloju
      - $\delta_i = (\Sigma_i \in L \delta_i * W_{i,l}) * o_i * (1 o_i)$ za neurone u skrivenim slojevima
    - Korigovati težine po formuli $W_{i,j} = W_{i,j} \Delta W_{i,j} = W_{i,j} \alpha * \delta E / \delta W_{i,j}$
  - Ovo ponavljati N epoha

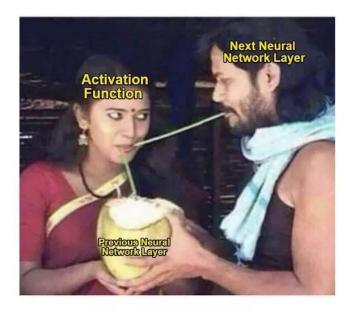
- Gradient Descent (GD):
  - Jedna epoha obučavanja uvek se prolazi kroz ceo obučavajući skup
  - Ako je obučavajući skup ogroman (što je obično slučaj), ovo ne dolazi u obzir
  - Deterministički postupak, svaki put će mreža biti identično obučena

- Stochastic Gradient Descent (SGD):
  - U svakoj epohi obučavanja uzima samo N nasumičnih primeraka iz obučavajućeg skupa
  - Brže konvergira od GD
  - Stohastičan postupak, zbog nasumičnosti, mreža će svaki put biti drugačije obučena
  - Uglavnom bude jako dobra aproksimacija rezultata dobijenih sa GD
  - U praktičnoj primeni, SGD se uvek koristi umesto GD

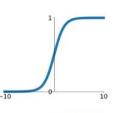

- Aktivaciona funkcija:
  - Osnovna namena im je unošenje nelinearnosti u sistem

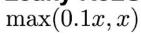

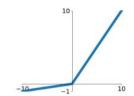
Sigmoid

$$\sigma(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

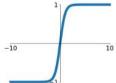
Leaky ReLU

tanh

tanh(x)

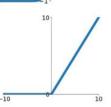

Maxout

 $\max(w_1^T x + b_1, w_2^T x + b_2)$

ReLU

 $\max(0,x)$

ELU
$$\begin{cases} x & x \ge 0 \\ \alpha(e^x - 1) & x < 0 \end{cases}$$

Sigmoid

Tanh

Step Function

Softplus

$$y = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$
 $y = townh(x)$

ReLU

Softsign

ELU

Log of Sigmoid

 $y = \frac{1}{1 + e^{-x}}$

Swish

Sinc

Leaky ReLU

Mish

 $y = xh(1 + e^{-x})$
 $y = xh(1 + e^{-x})$
 $y = xh(1 + e^{-x})$

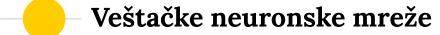
Swish

Sinc

 $y = xh(x)$
 $y = xh(x)$

- Linearni perceptron:
  - Samo y = Wx, gde je x ulazni vektor sa dodatim $x_0 = 1$ (bias)
  - Može da predstavi bilo koju linearnu funkciju u D + 1 dimenzionalnom prostoru
  - U suštini radi najobičniju linearnu regresiju
  - Nije zgodan za modelovanje binarne klasifikacije

- Nelinearni perceptron:
  - Može da modeluje linearno neseparabilne probleme:
    - Što u teoriji znači da može da modeluje bilo šta (čak i neke nekontinualne funkcije)
  - Sigmoidalne funkcije su zgodne jer:
    - Imaju linearni deo (otprilike u opsegu x ∈ [-1, 1])
    - Ali imaju i nelinearni deo kojim se može modelovati neka klasifikacija (0, 1)

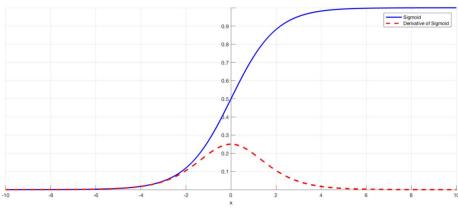
- Aktivaciona funkcija Vanishing gradient:
  - Šta ako izlaz sabirača jednog neurona bude jako velika vrednost po apsolutnoj vrednosti?

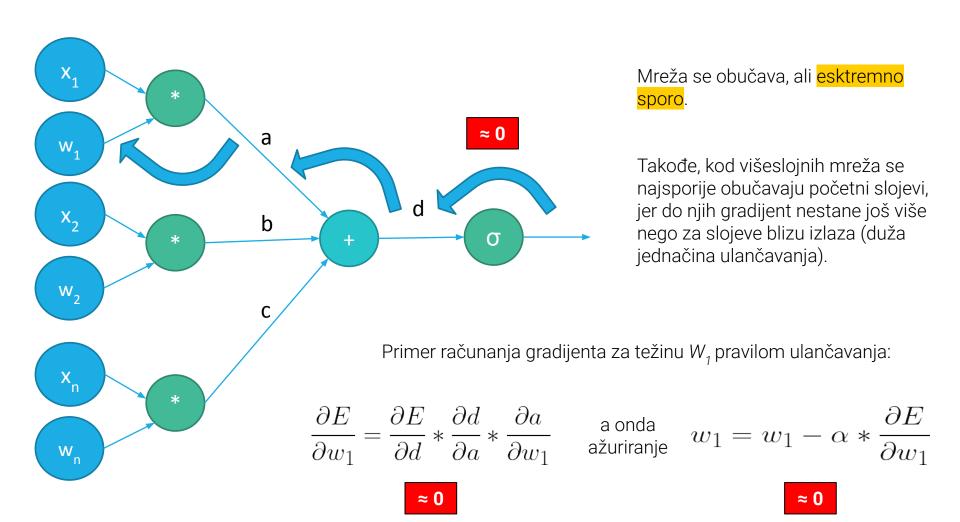

Aktivaciona funkcija - Vanishing gradient:

 Dolazimo do situacije da parcijalni izvod oko sigmoidnog čvora (u grafu izračunavanja) u tom slučaju ima vrednost koja

teži nuli.

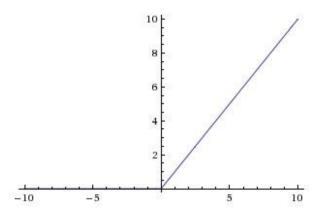

- Aktivaciona funkcija Vanishing gradient:
  - Potencijalna rešenja:
    - Normalizacija vrednosti ulaznih podataka u mrežu
    - Korišćenje neke druge aktivacione funkcije (ne sigmoidne)

- ReLU aktivaciona funkcija:
  - Rectifying Linear Unit
  - o f(x) = max(0, x)
  - Trenutno najpopularnija aktivaciona funkcija za neurone u skrivenom sloju

- ReLU aktivaciona funkcija:
  - Zašto?
    - Lako se računa
    - Nema vanishing gradient problem kao sigmoid i tanh
    - Brže obučavanje
  - Varijacije:
    - RReLU
    - Leaky ReLU

- Softmax aktivaciona funkcija:
  - Koristi se za izlazni sloj kada se vrši multiklasna klasifikacija
  - Na izlaznom sloju, za razliku od sigmoidalnog sloja koja modeluje N od M klasifikaciju (za određeni ulaz moguće je da bude aktivirano više izlaza), Softmax sloj modeluje 1 od M klasifikaciju (za određeni ulaz moguć je samo jedan izlaz)
  - Suma izlaza iz mreže je 1

• Softmax aktivaciona funkcija:

$$P\left(y^{(i)} = 1 | x^{(i)}, \theta\right) = \frac{e^{\theta x^{(i)}}}{\sum_{j=1}^{M} e^{\theta x^{(j)}}}$$

- Problemi obučavanja neuronske mreže (1/2):
  - Overfitting:
    - Mreža previše dobro obučena na obučavajućem skupu
    - Nema sposobnost generalizacije
    - Radi ispravno samo na podacima koje je već videla
  - Underfitting:
    - Mreža uopšte nike dobro obučena
    - Jednostavno težine još nisu konevrgirale
  - Kada prekinuti obučavanje?
    - Early stopping, checkpoints...

- Dropout:
  - Jedan od najvećih izuma na polju neuronskih mreža u poslednje vreme (2014)
  - Protiv overfitting-a dramatično bolje (i jednostavnije) od nekih drugih metoda

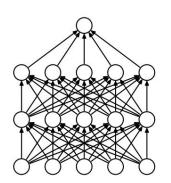

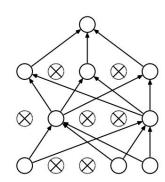
Dropout:

- Tokom obučavanja nasumično ugasiti/izbaciti neurone
- U svakoj epohi obučavanja nasumično se biraju neuroni koji će biti ugašeni/izbačeni samo u toj epohi

When you are a neuron in a neural network with dropout

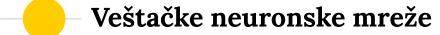

Dropout:

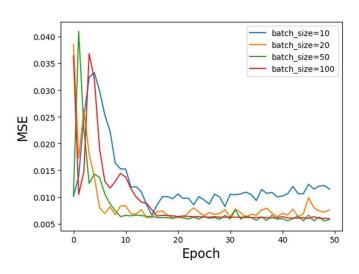
- Sprečava overfitting tako što sprečava neurone da se previše adaptiraju obučavajućem skupu (jer u svakoj epohi postoji šansa da će biti izbačeni)
- Može se posmatrati i kao da u svakoj epohi obučavamo drugu mrežu, i samim tim kao da je konačno obučena mreža skup više jednostavnijih mreža
- Uobičajene vrednosti su između 20% i 50%

- Problemi obučavanja neuronske mreže (2/2):
  - Lokalni optimumi:
    - Teže konvergiraju ka lokalnom minimum

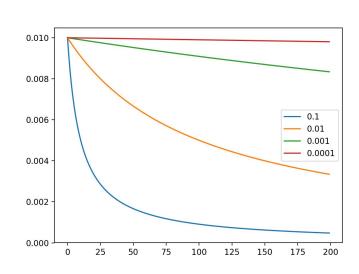

- Problemi obučavanja neuronske mreže (2/2):
  - Batch size:
    - Nakon koliko primeraka ažurirati težine (nakon svakog, nakon svih ili negde između)

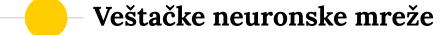

- Problemi obučavanja neuronske mreže (2/2):
  - Brzina obučavanja:
    - Konvergencija izuzetno osetljiva na brzinu obučavavanja (izuzetno sporo ili preskakanje minimuma)

- Još problema?
  - Koliko neurona u skrivenim slojevima?
  - Koliko skrivenih slojeva?
  - Koja funkcija greške?
  - Koji su parametri obučavanja?
  - Koja aktivaciona funkcija?
  - Kako povezati neurone?

- Primer:
  - Backpropagation uz graf izračunavanja

Dodatno čitanje

— Dodatno čitanje

- Istorijat i modelovanje
- Priprema podataka i funkcije greške
- Backpropagation
- Jednostavno izvođenje Backpropagation algoritma

Hvala na pažnji!

Pitanja?